

11. august 2010

EM 2010/41

I medfør af § 35 i forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om alderspensionen og de ældres adgang til arbejdsindkomster ud over pensionen, således at der med det formål gives mulighed for at hæve indkomstgrænsen til mindst det dobbelte.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Der er en voksende udvikling hos forskellige virksomheder omkring adgangen til skånejobs eller anden form for lettere arbejde, efterhånden som man på globalt plan moderniserer vilkårene på arbejdsmarkedet. Dette giver os mulighed for i videst mulig omfang at give alle vore medborgere, som stadig føler sig i stand til at påtage sig et arbejde, denne mulighed hvilket ligeledes vil falde i tråd med vore politiske udmeldinger.

Vi er klar over, at det at udføre et arbejde er sundt for alle arbejdsføre mennesker. Det fører til en forøget vilje til at deltage i samfundslivet, både fysisk og psykisk, samtidig med at det tilfører os en åndelig styrke. På den baggrund er det ikke formålstjenligt, at vore ældre med mulighed og lyst til at videreføre deres arbejdsliv gennem den eksisterende lovgivning bliver begrænset i ønsket om at kunne anvende deres arbejds-muligheder, selv på et minimalt niveau.

I henhold til gældende lovgivning kan enlige pensionister optjene op til kr. 56.000,- før skat, mens ægtepar kan tjene op til kr. 84.000,- ved siden af alderspensionen. For de ældre indebærer denne ordning som minimum ingen mærkbare forbedringer, samtidig med at det betyder begrænsninger i evnen til at kunne skabe et bedre liv.

Den øvre grænse for arbejdsindkomster udover alderspensionen må således hæves, uden at det går ud over pensionsydelsen, og om muligt må vi som det mindste fordoble disse indkomstgrænser.

Det er afgørende, at vi i videst mulig omfang sikrer fastholdelsen af så mange alderspensionister som muligt i deres virke på arbejdsmarkedet. Gennem en forøgelse af beløbsgrænserne på arbejdsindkomsterne vil vi kunne opnå, at den omtalte persongruppe gennem deres skat også vil være i stand til at yde deres bidrag til samfundet. Ligeledes vil det have den virkning, at vore ældre i deres sene alder vil kunne føle sig mere engagerede og føle større lykke i deres dagligdag.

Tilværelsen i Kalaallit Nunaat må baseres på en følelse af, at der er brug for os alle, og gennem vores aktive deltagelse kan vi hente yderligere kræfter. Pensionsalderen skal ikke være ensbetydende med, at vi forhindres eller begrænses i at anvende vore kræfter til at kunne deltage i arbejdslivet. Vi må derfor ændre på betingelserne for de begrænsninger, der er sat for arbejdsdygtige alderspensionisters muligheder for at kunne fortsætte deres arbejdsliv.

Vi er allerede i dag klar over, at antallet af alderspensionister vil stige markant i den nærmeste fremtid, ligesom vi ved, at forøgelsen af antallet af ældre formentlig vil medføre et fald i den samlede aktive arbejdsstyrke.

Denne udvikling vil have mærkbare konsekvenser for det grønlandske samfund. Hvis vi ønsker at undgå de negative konsekvenser for vore ældres dagligdag må kommunerne og Selvstyret i dette spørgsmål indgå i et nødvendigt samarbejde.

Således har vi med andre ord her i Kalaallit Nunaat brug for alle, der er i stand til at arbejde. Alle, der er i stand til at arbejde, må tilbydes muligheden uden skelen til alder, men til gengæld på baggrund af en vurdering af den enkeltes individuelle egenskaber.

Det er mit håb, at Inatsisartut vil tage godt imod mit forslag, og afslutningsvis vil jeg udtrykke håbet om en god debat.